

Stečajna masa iza AUTO KUĆA CULAK d.o.o.

Poreč, Mateo Benussi 8

OIB: 19251897771

Poreč, 8. prosinca 2022.

Na posl. br: St-206/2020

TRGOVAČKOM SUDU U PAZINU
Za stečajnog suca TIJANU LICUL

**Predmet: Prijedlog za određenje završnog ročišta vjerovnika,
završni izvještaj stečajnog upravitelja sa završnim računom i završnim
diobenim popisom**

I Završni izvještaj stečajnog upravitelja

Trgovačko društvo AUTO KUĆA CULAK d.o.o, sa sjedištem u Vrbovcu, Luka 349A, OIB: 33516436900, osnovano je Odlukom o osnivanju društva od 23. prosinca 1995, te je bilo upisano u sudskom registru Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080218819.

Temeljni kapital društva početno je iznosio 88.000,00 kn, te je zatim povećan na iznos od 1.000.000,00 kn.

Osnivač društva, te također direktor društva do brisanja društva iz sudskog registra bio je Ivica Culak, sa tadašnjim prebivalištem na adresi: Vrbovec, Luka 349A, a sa sadašnjim prebivalištem na adresi: Zadar, Ulica Ivana Duknovića 40a.

Društvo AUTO KUĆA CULAK d.o.o. se bavilo prodajom i popravkom osobnih vozila Renault i Dacia. Obavljalo je djelatnost najprije u poslovnom prostoru u Vrbovcu, te zatim i u Dugom Selu i Koprivnici, a zapošljavalo je i preko pedeset radnika.

Kriza u poslovanju je nastupila u 2009. godini, a poslovni partner, RENAULT NISSAN d.o.o. je zatim nametnuo uvjete koji se nisu mogli realizirati u zadanom roku od tri dana, te je jednostrano raskinuo ugovor o poslovnoj suradnji. Pošto je društvo AUTO KUĆA CULAK d.o.o. bilo u poslovanju u cijelosti vezano za RENAULT NISSAN d.o.o, time je poslovanje društva bilo onemogućeno, te je uskoro nastupila blokada računa društva krajem 2009.

Poslovni prostor društva u Vrbovcu je preuzela banka, a poslovni prostor u Koprivnici je prodan 2009.

Prema podacima dobivenim od Porezne uprave, Ispostave Vrbovec, društvo je zadnja temeljna financijska izvješća i prijavu poreza na dobit predalo za 2012.

Trgovački je sud u Zagrebu rješenjem posl. br. Tt-13/16509-5 od 17. srpnja 2014. brisao društvo AUTO KUĆA CULAK d.o.o. iz sudskog registra jer društvo nije tri godine po redu postupilo po zakonskoj obvezi da objavi svoja godišnja financijska izvješća, nije sudu dostavilo dokaze koji bi učinili vjerojatnim da ima imovinu, te nije istaknulo prigovor da se društvo ne briše iz sudskog registra.

Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, donio je zatim rješenje posl. br. R1-89/2019, dana 21. svibnja 2019, kojim je odredio upis Likvidacijske mase iza AUTO KUĆA CULAK d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Miramarska 13D u sudski registar, te imenovanje likvidatora, Davorke Huljev iz Zagreba, Kučerina 76.

Likvidator je u postupku likvidacije utvrdio da imovina likvidacijske mase nije dovoljna za namirenje svih tražbina vjerovnika, te je predložio otvaranje stečajnog postupka.

Rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, posl. br. St-206/20-7 od 16. listopada 2019, otvoren je stečajni postupak nad likvidacijskom masom AUTO KUĆA CULAK d.o.o.

Prema podacima iz zadnje bilance dužnika, na dan 31. prosinca 2012, dobivenih od Porezne uprave, Ispostave Vrbovec, stečajni dužnik je imao slijedeću imovinu:

AKTIVA

Oznaka	Naziv	Iznos u kn.
A.	POTRAŽIVANJA ZA UPISANI A NEUPLAĆENI KAPITAL	0
B.	DUGOTRAJNA IMOVINA	13.561.607
B.II	MATERIJALNA IMOVINA	13.561.607
	1. Zemljište	4.764.240
	2. Građevinski objekti	8.797.367
C.	KRATKOTRAJNA IMOVINA	6.213.255
C.I	Zalihe	234.311
	4. Trgovačka roba (i nekretnine u prometu)	234.311
C.II	Potraživanja	5.978.944
	2. Potraživanja od kupaca	1.877.771
	6. Ostala potraživanja	4.101.173
D.	PLAĆENI TROŠKOVI BUDUĆEG RAZDOBLJA I OBRAČUNATI PRIHODI	-
E.	UKUPNO AKTIVA	19.774.862
F.	IZVANBILANČNI ZAPISI	-

U vrijeme otvaranja stečajnog postupka dužnik je imao u vlasništvu tri nekretnine u Dugom selu, oznaka k.č.br. 15/1, 15/3 i 16, sve upisane u z.k.ul. 537 k.o. Dugo Selo II, ukupne površine 7.109 m².

Na nekretnini k.č.br. 15/1 k.o. Dugo selo II sagrađena je poslovna zgrada, a u zemljišnoj knjizi Općinskog suda u Sesvetama, Zemljišno knjižnom odjelu Dugo selo je zabilježeno da za objekt nije priložena uporabna dozvola.

U zemljišnoj knjizi je na navedenim nekretninama kao prethodni vlasnik bio upisan H-ABDUCO d.o.o, a kao potonji vlasnik AUTO KUĆA CULAK d.o.o, do namirenja tražbina u iznosima od: 1.000.000,00 kn, 770.000,00 EUR, 500.000,00 kn, 1.650.000,00 kn, 3.000.000,00 kn, 500.000,00 kn i 2.000.000,00 kn.

Kao što je navedeno u izvješću za izvještajno ročište, prema izjavi bivšeg direktora Ivice Culaka društvo nije pokretalo postupke naplate navedenih potraživanja, osim prema dužniku Karlu Kralju, VI. Pekarna Kralj iz Sv. Ivane Zelina, a za zalihe robe se od brisanja društva iz sudskog registra ne zna gdje su.

AUTO KUĆA CULAK d.o.o. je bio pokrenuo i sudski postupak radi naknade štete od RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o, Zagreb koji postupak vodi Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu pod posl. br. P-83/15.

Nakon što je Trgovački sud u Pazinu od Trgovačkog suda u Zagrebu pribavio spise parničnih postupaka koji se vode protiv tuženika RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o, Zagreb, te Karla Kralja, VI. Pekarna Kralj iz Sv. Ivane Zelina, podnio sam podneskom od 8. travnja 2021. izvješće o stanju u predmetima posl. br. P-4659/09 i P-83/15:

1. Predmet posl. br: P-83/15

Sud: Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu
 Tužitelj: AUTO KUĆA CULAK d.o.o, Vrbovec
 Tuženik: RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o, Zagreb
 Radi: Utvrđenja i naknade štete
 Vps: 30.226.900,00 kn

Zastupan po odvjetnicima Vladimirom Koprivnjakom i Gorjanom Batelićem, odvjetnicima u Zagrebu, tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je tuženik 24. srpnja 2009. neosnovano raskinuo Renault sporazum o distribuciji kojeg su parnične strane sklopile 22. prosinca 2005, a koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006, uslijed čega da je tužitelju nastala šteta.

Tužitelj dokazuje da postoji nesuglasje između odredbi Renault sporazuma o distribuciji kojeg su parnične strane sklopile 22. prosinca 2005, a koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006. i Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, kao i Uredbe o motornim vozilima, te Uredbe Komisije (EZ) br. 1400/2002, te traži da sud utvrdi djelomično ništavim navedeni Renault sporazum o distribuciji. Također, tužitelj dokazuje da je Obavijest o kršenju i raskidu Renault sporazuma o distribuciji od 24. srpnja 2005, protivna Sporazumu i da ne proizvodi pravne učinke, te traži da sud naloži tuženiku da tužitelja ponovo primi u sustav ovlaštenih distributera Renault vozila, da tuženika obveže da tužitelju plati prouzročenu štetu u iznosu od 1.259.454,20 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 25. kolovoza 2009. do isplate, kao i da tuženika obveže da tužitelju naknadi parnični trošak.

Zastupan po odvjetnicima Odvjetničkog društva Čačić i partneri iz Zagreba, tuženik se u odgovoru na tužbu usprotivio tužbenom zahtjevu smatrajući ga u potpunosti neosnovanim. Tuženik je u bitnom istaknuo da je Renault sporazum o distribuciji od 24. srpnja 2005. osnovano raskinuo iz razloga velikog duga tužitelja prema tuženiku, te neispunjenja ugovorne obveze tužitelja davanja tuženiku bankarske garancije.

Tužitelj je zatim podneskom od 23. listopada 2009. osporio navode tuženika iz odgovora na tužbu, te je izmijenio tužbeni zahtjev na način da je zatražio da sud utvrdi djelomično ništavim i Dodatak I Posebnih uvjeta za 2008. godinu od 1. siječnja 2008, te je povećao iznos

potraživanja prema tuženiku s osnove naknade štete na iznos od 3.778.362,60 kn sa zakonskim zateznim kamatama, te je zatražio isplatu i iznosa od 906.152,45 kn s osnove „post prodaje i ostvarenih bonusa“, sa zakonskim zateznim kamatama od dospijeća do isplate.

Tuženik je podneskom od 5. ožujka 2010. osporio navode tuženika iz podneska od 23. listopada 2009, te se usprotivio preinaci tužbenog zahtjeva. Tuženik je ujedno istaknuo da se u ovom slučaju ne radi o sporu jer da se tužitelj suglasio sa naplatom postojeće bankarske garancije i obvezao se dostaviti novu bankarsku garanciju, nadalje da tuženik nije imao nikakvu obvezu na prethodni postupak institucionalnog mirnog rješenja spora, te da je predmetna Obavijest o kršenju obveza i raskidu Renault sporazuma o distribuciji od 24. srpnja 2005, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006, u potpunosti u skladu sa propisima o zaštiti tržišnog natjecanja.

Tuženik je zatim podneskom od 23. srpnja 2010. dostavio sudu Zaključak Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 24. svibnja 2010. kojim je odbačen zahtjev tužitelja za pokretanje postupka radi ocjene suglasnosti Dacia Sporazuma o distribuciji i Renault Sporazuma o distribuciji sa odredbama Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja. Tuženik je u podnesku ujedno ustvrdio da je iz navedenog razvidno da ne postoji nesuglasje između odredbi Sporazuma o distribuciji i Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja, kao i Uredbe o motornim vozilima, te Uredbe Komisije (EZ) br. 1400/2002, uslijed čega da ne postoji niti osnovanost tužbenog zahtjeva.

Podneskom od 23. kolovoza 2012. tuženik je sudu dostavio presudu Upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. US 221/2010 od 8. lipnja 2011, kojom je odbijena tužba tužitelja podnesena protiv navedenog Zaključka Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja od 24. svibnja 2010.

Trgovački je sud u Zagrebu zatim donio rješenje 20. listopada 2011. kojim je dopustio preinačenje tužbenog zahtjev povećanjem postojećeg, po kojem je tuženik dužan tužitelju platiti s osnove izmakle koristi iznos od 1.259.454,20 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća, 24. rujna 2009, do dana plaćanja, kao i iznos od 1.259.454,20 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća, 24. rujna 2009, do dana plaćanja, te i iznos od 906.152,45 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od 14. listopada 2009, do dana plaćanja.

Podneskom od 23. srpnja 2012. tužitelj je ponovo uredio i povećao tužbeni zahtjev na način da je tužbom obuhvatio i štetu nastalu odlukom tuženika o raskidu Dacia Sporazuma o distribuciji od 24. srpnja 2009. Tužitelj traži da sud utvrdi djelomičnu ništavost Renault sporazuma o distribuciji o distribuciji od 22. prosinca 2005, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006, djelomičnu ništavost Dacia sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006, djelomičnu ništavost Dodatka I Posebnih uvjeta za 2008. godinu Renault Sporazuma o distribuciji od 1. siječnja 2008, djelomičnu ništavost Dodatka I Posebnih uvjeta za 2008. godinu Dacia Sporazuma o distribuciji od 1. siječnja 2008, da utvrdi da je Obavijest o kršenju i raskid Renault sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005. protivna Sporazumu i da ne proizvodi pravne učinke, da naloži tuženiku da tužitelja ponovo primi u sustav ovlaštenih distributera Renault vozila, da sud utvrdi da je Obavijest o kršenju i raskid Dacia sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005. protivna Sporazumu i da ne proizvodi pravne učinke, da naloži tuženiku da tužitelja ponovo primi u sustav ovlaštenih distributera Dacia vozila, da sud naloži tuženiku da tužitelju s osnove naknade štete – izmakle koristi za razdoblje od 24. srpnja 2009. do 24. kolovoza 2009. plati iznos od 3.778.362,60 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku: na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeća, 25. kolovoza 2009. do isplate, na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeća, 26. rujna 2009. do isplate, na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeća, 25. listopada 2009. do isplate, te da mu plati i iznos od 906.152,45 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od 14. listopada 2009. do isplate, kao i da mu naknadi parnične troškove.

Podneskom od 14. rujna 2021. tuženik se očitovao na podnesak tužitelja od 23. srpnja 2012. kojim je uredio i povećao tužbeni zahtjev na način da se usprotivio preinaci tužbe, te je osporio izmijenjeni tužbeni zahtjev u cijelosti, u bitnom ponovo navodeći da je Renault sporazum o distribuciji od 22. prosinca 2005, kao i Dacia sporazum o distribuciji od 22. prosinca 2005, osnovano raskinuo iz razloga velikog duga tužitelja prema tuženiku, te neispunjenja ugovorne obveze tužitelja davanja tuženiku bankarske garancije.

Podneskom od 22. listopada 2012. tužitelj je ponovo izmijenio tužbeni zahtjev na način da je zatražio da sud donese presudu kojom će utvrditi djelomičnu ništavost Renault sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005, djelomičnu ništavost Dodatka I Posebnih uvjeta za 2008. godinu Renault Sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005, da utvrdi da je Obavijest o kršenju i raskidu Renault sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005. protivna Sporazumu i da ne proizvodi pravne učinke, da naloži tuženiku da tužitelja ponovo primi u sustav ovlaštenih distributera Renault vozila, da sud naloži tuženiku da tužitelju s osnove naknade štete – izmakle koristi plati iznos od 7.556.725,20 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku: na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeca, 25. kolovoza 2009. do isplate, na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeca, 26. rujna 2009. do isplate, na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeca, 25. listopada 2009. do isplate, na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeca, 26. studenog 2009. do isplate, na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeca, 25. prosinca 2009. do isplate i na iznos od 1.259.454,20 kn od dospijeca, 25. siječnja 2010. do isplate, da mu plati i iznos od 906.152,45 kn, sa zakonskom zateznom kamatom od 14. listopada 2009. do isplate, kao i da mu naknadi parnične troškove.

Podneskom od 14. listopada 2012. tuženik se očitovao na podnesak tužitelja od 22. listopada 2012. na način da se usprotivio preinaci tužbenog zahtjeva u cijelosti.

Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, odredio je vještačenje stvarne štete koju tužitelj trpi raskidom Renault sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006, te visinu izmakle koristi koju je tužitelj pretrpio u razdoblju od 24. srpnja 2009. do 24. kolovoza 2009.

Vještak Ivan Tkalec iz društva VJEŠTAK TKALEC d.o.o. je u svom nalazu od 4. siječnja 2013., dao mišljenje da šteta tužitelja s osnove izmakle dobiti za razdoblje od 2009. do 2012. godine iznosi 4.619.267,00 kn.

Podneskom od 22. siječnja 2013. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka, te je zatražio dopunu vještačenja. Tužitelj navedenim podneskom traži da sud utvrdi djelomičnu ništavost Renault sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006, djelomičnu ništavost Dacia sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005, koji je stupio na snagu 1. siječnja 2006, djelomičnu ništavost Dodatka I Posebnih uvjeta za 2008. godinu Renault Sporazuma o distribuciji od 1. siječnja 2008, djelomičnu ništavost Dodatka I Posebnih uvjeta za 2008. godinu Dacia Sporazuma o distribuciji od 1. siječnja 2008, da sud utvrdi da je Obavijest o kršenju i raskidu Renault sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005. protivna Sporazumu i da ne proizvodi pravne učinke, da naloži tuženiku da tužitelja ponovo primi u sustav ovlaštenih distributera Renault vozila, da sud utvrdi da je Obavijest o kršenju i raskidu Dacia sporazuma o distribuciji od 22. prosinca 2005. protivna Sporazumu i da ne proizvodi pravne učinke, da naloži tuženiku da tužitelja ponovo primi u sustav ovlaštenih distributera Dacia vozila, da sud naloži tuženiku da tužitelju s osnove naknade štete - izmakle koristi za razdoblje od 24. srpnja 2009. do 31. prosinca 2012. plati iznos od 5.525.419,45 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku: na iznos od 906.152,45 kn od 14. listopada 2009, na iznos od 778.752,00 kn od 1. siječnja 2010, na iznos od 1.661.352,00 kn od 1. siječnja 2011, na iznos od 1.352.491,00 kn od 1. siječnja 2012, te na iznos od 816.672,00 kn od 1. siječnja 2013. so isplate, kao i da mu naknadi parnične troškove.

U navedenom podnesku Tužitelj ističe da se osnovanost tužbenog zahtjeva očituje u netransparentnom određivanju bankarske garancije (povećanje iznosa garancije za 100% u nekoliko dana) i nemogućem roku od tri dana za nabavu garancije dvostruko većeg iznosa, čime da je suprotno Uredbi EZ-a, kao interpretativnom instrumentu za primjenu Uredbe o skupnom izuzeću, jednom garancijom odbijen i servis motornih vozila i dva financijski potpuno različita distribucijska posla, Renault i Dacia vozila, čime da je neopravdano onemogućeno izdvajanje servisnih usluga od usluga prodaje motornih vozila i opstanak makar jednog od distribucijskih sporazuma. Tužitelj smatra da je bankarska garancija, koja je prema ugovoru uvjet i razlog otkazivanja, netransparentno određena pošto je u nekoliko dana povišena sa iznosa od 2.500.000,00 kn na iznos od 5.111.000,00 kn uz rok dostave tri dana. Tužitelj stoga smatra da je otkaz protivan čl. 9. st. 2. Uredbe o skupnom izuzeću (NN 105/04) koja traži transparentne raskide, te Uredbi EZ-a.

Podneskom od 6. veljače 2013. tuženik se očitovao na podnesak tužitelja od 22. siječnja 2013, te se usprotivio preinaci tužbenog zahtjeva. Tuženik je u podnesku osporio navode tužitelja, te je naveo da je Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja zaključkom od 24. svibnja 2010. već utvrdila da u navedenom slučaju nije bilo riječ o netransparentnom raskidu sporazuma suprotnom Uredbi Komisije EZ 1400/2002, a što da je potvrđeno presudom Upravnog suda posl. br. Us-8221/2010 od 8. lipnja 2011. Tuženik nadalje ističe da je Trgovački sud u Zagrebu, rješenjem posl. br. R1-445/10 od 7. veljače 2011, kojim je odbio prijedlog tužitelja za određivanje privremene mjere, naveo da ne može odlučivati da li su Dacia sporazum i dodaci sporazuma u skladu sa Zakonom o zaštiti tržišnog natjecanja jer da za to nije stvarno nadležan, te da je sud dalje naveo kako je u ovom postupku vezan konačnom odlukom Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja koja je jedina nadležna za donošenje takve odluke. Trgovački je sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, zatim odredio dopunsko vještačenje s koliko iznosi bonus i post prodaja tužitelja, nakon čega je vještak Ivan Tkalac dao mišljenje po kojem je osnovano potraživanje tužitelja temeljem navedenog pravnog osnova u iznosu od 442.216,60 kn.

Trgovački je sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, rješenjem od 24. rujna 2014. odredio zastoj postupka do 14. studenog 2014, nakon čega je postupak nastavljen.

Trgovački je sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, zatim rješenjem od 30. ožujka 2015. odredio prekid postupka zbog prestanka postojanja tužitelja uslijed brisanja iz sudskog registra.

Iz navedenog je razvidno da je uspjeh tužitelja u parnici neizvjestan.

Ukoliko stečajni vjerovnici odluče da se navedena parnica nastavi voditi, potrebno je da se predujme parnični troškovi tuženika, za predvidive tri predstojeće parnične radnje od po 125.000,00 kn, što ukupno iznosi 375.000,00 kn.

Ukoliko se tijekom postupka pokaže da navedeni iznos predujma nije dostatan, za daljnje vođenje parničnog postupka će biti potrebno predujmiti dodatne iznose predujma.

2. Predmet posl. br: P-4659/09

Sud: Trgovački sud u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu

Tužitelj: AUTO KUĆA CULAK d.o.o, Vrbovec

Tuženik: Pekarna Kralj, vl. Kralj Karlo iz Sv. Ivana Zeline

Radi: Isplate

Vps: 8.583,56 kn

Povodom prijedloga ovrhovoditelja, AUTO KUĆA CULAK d.o.o, kojeg je zastupao odvjetnik Ivan Rogin iz Križevaca, Trgovački je sud u Zagrebu donio rješenje o ovrsi, posl. br. Ovr-4359/05, dana 25. travnja 2005, kojim je naložio ovršeniku, Pekarni Kralj, vl. Kralj Karlo, da ovrhovoditelju plati iznos od 8.583,56 kn sa zakonskim zateznim kamatama od 7. svibnja 2004. do plaćanja, kao i trošak ovrhe.

Po prigovoru ovršenika, kojeg zastupa odvjetnik Ivka Dropučić iz Sv. Ivana Zeline, sud je rješenje o ovrsi stavio van snage u dijelu u kojem je određena ovrha, te je ukinuo provedene radnje, a u dijelu u kojem je naloženo plaćanje postupak je nastavljen kao po prigovoru protiv platnog naloga.

Tuženik je u prigovoru naveo kako ne osporava iznos računa, već tvrdi da račun nije dužan platiti iz razloga što radovi na koje se račun odnosi ne bi bili potrebni da je tužitelj svoje obveze izvršavao pravilno, odnosno da je tužitelj trebao prilikom servisa auta nakon prijeđenih 80.000 km izvršiti i zamjenu prijenosnog remena i remena dodatnog pogona, što da je morao znati kao ovlašteni serviser. Pošto navedeni remeni nisu zamijenjeni, došlo je dio kvara na vozilu, uslijed čega je nastao trošak popravka iz predmetnog računa za koji stoga tuženik smatra da nije dužan platiti.

U podnesku nepoznatog datuma tužitelj je odgovorio na prigovor tuženika tvrdeći da automobil u vrijeme servisa nakon prijeđenih 80.000 km nije bio u garantnom roku, te da su stoga vršeni samo popravci koje je tuženik tražio. Tužitelj da je tuženika upozorio da treba mijenjati klinasti remen, ali da je tuženik to odbio tvrdeći da je preskupo. Na servisu nakon prijeđenih 108.000 km tuženik je ponovo odbio promijeniti klinasti remen, na što ga je tužitelj i pisano upozorio.

Trgovački je sud u Zagrebu presudom posl. br. 69. P-4659/2009 od 16. rujna 2011. presudio da je tuženik dužan tužitelju platiti iznos od 8.583,56 kn sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca, 7. svibnja 2004. do plaćanja, te troškove postupka u iznosu od 6.105,00 kn.

Na navedenu presudu je tuženik uložio žalbu u kojoj u bitnom navodi kako je sud pogrešno donio presudu protiv Karla Kralja, kada je tijekom cijelog postupka tužena Pekarna Kralj vl. Kralj Karlo, te nadalje da je sud tek nakon pravomoćnosti rješenja kojim je ukinut platni nalog mogao započeti raspravljanje o glavnoj stvari, a koji uvjet da nije ispunjen.

Postupak odlučivanja o žalbi je bio na rješavanju na Visokom Trgovačkom sudu Republike Hrvatske, kada je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-4659/2009-18 od 27. srpnja 2015. utvrđen prekid postupka iz razloga što je tužitelj brisan iz sudskog registra.

Tužitelj, Stečajna masa iza AUTO KUĆA CULAK d.o.o, je zatim preuzeo navedeni parnični postupak.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske je odbio žalbu tuženika i potvrdio prvostupanjsku presudu kojom je tuženiku naloženo da plati iznos od 8.583,56 kn, sa zateznim kamatama, kao i trošak postupka u iznosu od 6.105,00 kn, pa su tuženiku osobno, a i putem njegove odvjetnice, poslani zahtjevi za plaćanje, uz opomenu pred ovrhu.

Pošto je u predmetnoj prvostupanjskoj presudi navedena pogrešna adresa tuženika, od Trgovačkog suda u Zagrebu je ishođen ispravak presude sa klauzulom pravomoćnosti i ovršnosti, te je zatim Financijskoj agenciji poslan zahtjev za izravnu naplatu, 25. kolovoza 2022, u kojem postupku je od tuženika naplaćen cjelokupan iznos duga od 37.708,05 kn.

Nakon što je H-ABDUCO d.o.o, jedini razlučni vjerovnik na nekretninama u vlasništvu stečajnog dužnika, prodao svoje potraživanje, u zemljišnim knjigama je kao novi hipotekarni vjerovnik upisano društvo IMPERIJ GRAĐENJE d.o.o. iz Sesveta.

Nekretnine stečajnog dužnika izložene su prodaji na prvoj elektroničkoj javnoj dražbi koju je po odluci naslovnog suda provela Financijska agencija.

Poziv Financijske agencije na sudjelovanje u dražbi objavljen je na Internet stranici Sudačke mreže i stečajnog dužnika www.auto-kuca-culak.com, te su o pozivu e-poštom obaviještene sve osobe koje su do sada pokazale interes za kupnju.

Nakon provedene elektroničke javne dražbe, rješenjem Trgovačkog suda u Pazinu, posl. br. St-206/2020-76 od 12. travnja 2022, nekretnine stečajnog dužnika, k.č.br. 15/1, k.č.br. 15/3 i k.č.br. 16, sve upisane u z.k.ul. 537 k.o. Dugo Selo II, dosuđene su kupcu, IMPERIJ GRAĐENJE d.o.o. sa sjedištem u Sesvetama, Vladimira Ruždjaka 8, OIB: 55690697018, za iznos od 2.902.500,00 kn.

Kupac je navedenim rješenjem oslobođen od plaćanja kupovnine, ali je platio troškove unovčenja nekretnina u iznosu od 186.895,43 kn.

II Završni račun sa završnim diobenim popisom

Tijekom stečajnog postupka ostvareni su slijedeći prihodi i rashodi:

R.br.	Prihodi	Iznos u kn.
1.	Uplata Trgovačkog suda u Pazinu, po rješenju posl. br. St-206/2020-76 od 12. travnja 2022.	186.895,43
2.	Naplata potraživanja od Karla Kralja, vl. Pekarna Kralj iz Sv. Ivana Zeline	37.708,05
	Ukupno	224.603,48

R.br.	Rashodi	Iznos u kn.
1.	Naknada Financijskoj agenciji za provedbu elektroničke javne dražbe	700,00
2.	Naknada Financijskoj agenciji za provedbu ovrhe (povrat plaćenog iznosa stečajnom upravitelju)	400,00
3.	HEP ELEKTRA d.o.o.	2.157,92
4.	HEP ELEKTRA d.o.o. (povrat plaćenog iznosa stečajnom upravitelju)	383,75
5.	Naknada za računovodstvene poslove: za sređivanje poslovnih knjiga na dan otvaranja stečajnog postupka, za izradu temeljnih financijskih izvješća za potrebe Porezne uprave i Financijske agencije na dan otvaranja stečajnog postupka, 16. listopada 2020., te na dan 31. prosinca 2020., 31. prosinca 2021., kao i na dan predstojećeg brisanja stečajnog dužnika iz sudskog registra u 2022. godini iznosi 8.958,35 kn (1.791,67 kn x 5). Naknada za ostale računovodstvene poslove za navedeno razdoblje, od 746,52 kn mjesečno, od 16. listopada 2020. do 31. listopada 2022. iznosi 12.317,58 kn, sveukupno:	27.248,09
6.	Nagrada stečajnom upravitelju temeljem rješenja Trgovačkog suda u Pazinu, posl. br. St-206/2020-76 od 12. travnja 2022. u bruto II iznosu	161.250,00
7.	Daljnji iznos nagrade stečajnom upravitelju temeljem rješenja Trgovačkog suda u Pazinu, posl. br. St-206/2020-88 od 10. studenog 2022, u bruto II iznosu	6.485,77
8.	Naknada banci za uslugu platnog prometa	296,25
	Ukupno	198.921,78

Prilozi: - Promet po računu stečajnog dužnika do 8. prosinca 2022.
 - Bilanca na dan 16. listopada 2020.
 - Bilanca na dan 31. prosinca 2020.
 - Račun dobiti i gubitka za razdoblje od 16. listopada 2020. do 31. prosinca 2020.
 - Bilanca na dan 31. prosinca 2021.
 - Račun dobiti i gubitka za razdoblje od 1. siječnja 2021. do 31. prosinca 2021.
 - Bilanca na dan 6. prosinca 2022.
 - Račun dobiti i gubitka za razdoblje od 1. siječnja 2022. do 6. prosinca 2022.
 - Dokumenti o plaćanju naknada od strane stečajnog upravitelja
 - Skenirani dokumenti iz predmeta posl. br: P-83/15 Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu

Stanje novčanih sredstava na računu stečajnog dužnika na dan 8. prosinca 2022. iznosi 25.681,70 kn.

Do brisanja stečajnog dužnika iz sudskog registra, što se može očekivati u veljači 2022, potrebno je podmiriti slijedeće troškove:

R. br.	Budući rashodi	Iznos u kn.
1.	Računovodstveni troškovi: naknada za izradu temeljnih financijskih izvješća za potrebe Porezne uprave i Financijske agencije na dan 31. prosinca 2022. u iznosu od 1.791,67 kn, te naknada za ostale računovodstvene poslove za razdoblje od 30. listopada 2022. do 31. siječnja 2023. u bruto iznosu od 746,52 kn mjesečno što ukupno iznosi 2.239,56 kn, sveukupno:	4.031,23
2.	Naknada banci za uslugu platnog prometa i zatvaranja računa	800,00
	Ukupno	4.831,23

Nakon umanjenja iznosa novčanih sredstava na računu stečajnog dužnika od 25.681,70 kn, za navedene predvidive buduće troškove u iznosu od 4.831,23 kn, za diobu stečajnim vjerovnicima preostaje iznos od 20.850,47 kn.

Predlažem da se navedeni iznos od 20.850,47 kn isplati Republici Hrvatskoj kao stečajnom vjerovniku prvog višeg isplatnog reda, u visini 6,6450617% od priznate tražbine, po slijedećem završnom diobenom popisu:

Završni diobeni popis:

Broj prijave	Vjerovnik prvog višeg isplatnog reda	Iznos priznate tražbine u kn.	Za isplatu po završnoj diobi od 6,6450617 %, u kn
1.	REPUBLIKA HRVATSKA Ministarstvo financija Porezna uprava OIB: 52634238587 Zagreb, Katančičeva 5	313.773,91	20.850,47

III Zaključak

Stečajni vjerovnici trebaju odlučiti o nastavku parnice koja je u prekidu pri Trgovačkom sudu u Zagrebu, Stalnoj službi u Karlovcu, posl. br: P-83/15, protiv tuženika RENAULT NISSAN HRVATSKA d.o.o, Zagreb radi utvrđenja i naknade štete.

IV Temeljem navedenog, predlažem da se odredi završno ročište vjerovnika.

Sa poštovanjem,

**Stečajni upravitelj
Dražen Ezgeta**